

динъ тѣсень кржгъ, сирѣчъ тамъ дѣто издатель-тѣ имъ познатъ или мыслѣжъ че той има заприготвены обуша доста щото да ги даде щомъ му ги поискатъ.

3.— По тѣзи причинѣ человѣцъ наченѣли отъ найстарытѣ времена да са служѣтъ въ мѣната отъ нѣкои цѣни предметы, и отъ сичкытѣ тѣзи предметы, предпочели скъпоцѣниятѣ металы по причина на лесното имъ пренасяне и па тѣхната трайностъ, и еще по причина на тѣхната цѣнностъ, припозната и прета доро въ най-отдалеченѣтѣ страни.

По късно употребеніето на металытѣ като средство въ мѣната порасте еще и отъ туй че правителствата ги раздѣлихъ на малки части и имъ напечатахъ знакове за подтвърденіе на тѣхния вѣсъ.

4.— Днесъ сапожникътъ мѣнува своитѣ обуша срѣшо монетата, оѣ която той купува хлѣба на хлѣбarya.

Този послѣднійтѣ като не бы далъ хлѣба си за обуша отъ които може да нема нужда, дава го благоволно срѣшо монетата, защото знае че съ туй средство той може да си добые предмета отъ който има нужда или който желае.

Мѣната срѣшо пары обыкновенно са нарича тѣрговщина, тя е днесъ най-вече въ употребеніе нежели мѣната срѣшо други предметы, макар че съкога има тѣзи послѣдните за цѣль, защото никой не печели парытѣ защото сѫ пары, но за нѣщата и предметытѣ, които може да добые съ замѣната имъ.

5.— Чрезъ посредството на монетата, мѣната са простира на голѣмы разстоянія, защото съкай знае въ Америка че когато единъ метръ матерія струва въ Брюссель 4 франка, може да добые 50 метра отъ тѣ-